

Brak współdziałania osoby potrzebującej z pracownikiem socjalnym, to coś więcej niż jego bierność

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: piątek, 29, listopad 2024 09:24

Piotr Majoch

Odśloni: 1470

WSA: Aby uznać postawę wnioskodawcy korzystającego z pomocy społecznej za postawę braku współdziałania uzasadniającą odmowę prawa do zasiłku, konieczne jest wszechstronne zbadanie towarzyszących temu okoliczności. Samo niepodjęcie sugerowanego zatrudnienia nie świadczy automatycznie o braku dobrej woli i współdziałania wnioskodawcy z organem.

WSA w Olsztynie zbadał sprawę skarżącą, która wniosła o przyznanie jej zasiłku celowego na zakup żywności. Organ pomocy społecznej odmówił udzielenia jej świadczenia, podnosząc że wnioskodawczyni dwukrotnie na przestrzeni dwóch miesięcy odmówiła podjęcia zatrudnienia oferowanego przez właściwy urząd pracy i pozostaje osobą trwale bezrobotną. Zdaniem organu, wnioskodawczyni nie współpracowała należycie z pracownikiem socjalnym i pozostawała bierna na liczne zachęty do podjęcia pracy, odmawiając jej w sposób nieuzasadniony.

W odpowiedzi, wnioskodawczyni podniosła, że oferowana jej praca, o której wspominał organ, każdorazowo była pracą niemożliwą do wykonywania z przyczyn zdrowotnych. W skardze oświadczyła, że legitymuje się umiarkowanym stopniem niepełnosprawności (ma problemy z poruszaniem), stąd zaproponowana praca przy oczyszczaniu miasta czy w zawodzie pokojowej, nie była pracą dla niej odpowiednią. Jak wskazała, nie można uznać, że uchyla się od pracy i odpowiada jej pozycja osoby długotrwale bezrobotnej, gdyż od niedawna jest zatrudniona w charakterze pracownika ochrony.

Sąd przychylił się do argumentacji wnioskodawczyni i dokonał przy tym wykładni pojęcia braku współdziałania z organem pomocy społecznej. Jak przedstawił Sąd, w potocznym rozumieniu "brak współdziałania" jest opisem dla postawy biernej, pasywnej i odznaczającej się brakiem zaangażowania. Z perspektywy przepisów ustawy o pomocy społecznej odpowiednią wykładnią jest jednak zdaniem Sądu działanie nacechowane negatywnością, niechęcią, negacją i celowym utrudnianiem określonych czynności. Wystąpienia takiej okoliczności nie da się jednak ustalić na podstawie ogólnych obserwacji. Ocena wymaga bowiem każdorazowej indywidualizacji i dokładnego zbadania czy w danej sprawie zachodzą przesłanki określone w art. 11 ust. 2 ustawy o pomocy społecznej, na podstawie których odmawia się prawa do świadczenia.

Zbadanie sytuacji w tym przypadku umożliwiło stwierdzenie prawdziwości wersji wnioskodawczyni, w konsekwencji czego, mając na uwadze stan zdrowia oraz gotowość do podjęcia przez nią odpowiedniej pracy, którą od pewnego czasu świadczy, sąd uznał złożoną skargę za zasadną i uchylił zaskarżoną decyzję organu I instancji.

Wyrok WSA w Olsztynie z 5 listopada 2024 r. (sygn. II SA/Ol 707/24)

Źródło: [CBOSA](#)